

Op de 45 meter hoge kerktoeren van Blauwhuis werden op Gedichtendag teksten van Gerben Rypma geprojecteerd. 'Elke beam had wol in krûme tûke' is een van zijn zegswijzen ('Siedkerlen'). FOTO SIMON BLEEKER

Vijftig dichters verdragen is een peulenschil

SIETSE DE VRIES

SNEEK - In drie en een half uur vijftig voorlezende dichters over het publiek uitstorten, lijkt misdadig. Toch eindigde de dichtersavond van Ensafh met: „Oant takom jier.”

De belangstelling voor de poëzieavond die het Friese literaire tijdschrift Ensafh donderdagavond in het kader van Gedichtendag in café Vellinga in Sneek had georganiseerd, was onverwacht groot. Iedereen die iets uit eigen of andermans werk wilde voorlezen, was welkom.

Niet minder dan vijftig dichters hadden van tevoren aangege-

ven van de gelegenheid gebruik te willen maken.

Presentator Piter Boersma maakte in zijn openingswoord onmiddellijk duidelijk dat iedereen slechts drie minuten kreeg, dat hij over tien tellen extra niet moeilijk zou doen, maar dat het daarmee echt ophield: „Oars wurdt it gjin leuke jûn en hat elkenien gau syn nocht.”

Over de volgorde hadden de organisatoren niet moeilijk gedaan: alfabetisch. En dus mocht Wim Beckers het spits afbijten en moest Jelle Zwart - de enige tachtiger in het gezelschap - tot half twaalf wachten voor hij aan de beurt was.

De dichters wier naam met een

'b' begint wisselden elkaar in hoog en soms iets lager tempo af. De gewoonte van sommigen hun gedichten uitgebreid in te leiden, werd na een paar dichters door Piter Boersma afgestraft. „Dêr is gjin tiid foar.”

Soms kon hij het zelf echter niet laten een dichter kort in te leiden. Zo had hij over Hans Bosma op internet gelezen, dat die professioneel dichter en denker was. Op het podium bleek de dichter een stuk bescheidener dan op internet en bekende hij schoolmeester te zijn.

Piet Commandeur uit Leeuwarden trad als negende op, hij was de eerste die met een aantal limericks op de humoristische

toer ging. Ook om te lachen was Job Degenaar die in zijn 'Vechtsport voor echte dichters' uit de doeken deed hoe een door slechte recensies geplaagde dichter zijn criticus een knietje en een elleboogstoot kan geven of anderszins kan teruggakken.

De Groninger dichter Bart F. M. Droog was de eerste die niet gewoon voorlas, maar van zijn voordracht theater maakte. Later zouden de Liwadder Melvin van Eldik en de Sneker Henk van der Veer hem daarin volgen.

Opvallend was dat de aandacht en de stilte waarmee het publiek naar de poëzie luisterde zelden verslapte. Het had er ongetwijfeld mee te maken dat van de onge-

veer tachtig aanwezigen ruim de helft zelf moest voordragen en dat zij zich iedere keer weer goed konden inleven in die eenzame figuur achter de microfoon.

Medeorganisator Cornelis van der Wal werd aangekondigd als „de baas sels”, maar daar wilde hij niets van weten. Dat is niet hoe Van der Wal in het leven staat.

Zoveel betekent het leven niet voor hem. Te moeten sterven zou hij niet erg vinden, dichtte hij: „It is foar freonen en famylje dat ik der bin. En foar de Fryske literatuur.” Met zo'n instelling is vijftig dichters verdragen een peulenschil.

Voor Jelle Zwart eindelijk aan de beurt was, mocht Hein Jaap Hi-

larides - om elf uur uit Amsterdam aangekomen - een door Gilles de la Tourette geïnspireerd vers spuien.

Jelle Zwart, die deze avond naar eigen zeggen meer last van zijn naam dan van zijn leeftijd had, sloot toepasselijk af met 'Wurdesturt'.

Om half twaalf was verreweg het grootste deel van het publiek nog altijd aanwezig. Piter Boersma sprak dan ook van een 'geweldige jûn' en zei er nu al zeker van te zijn dat de avond een vervolg krijgt en dat dan ook de rest van de aanwezigen aan de beurt komt. „Oant takom jier.”